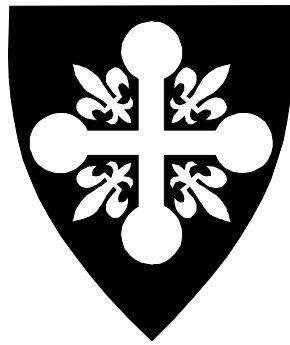

Teataja

nr. 348
29. 09. 2006

Vanalinna
Hariduskollegium

SELLE NÄDALA SÜNNIPÄEVAD:

KAIU PÖLD 2.10
VIRGE KADARIK 3.10
MEIE ARMAS MARI 5.10
RIHO RIDBECK 6.10
MARIKA KIRSANOV 7.10
TIILA KALJU 8.10
VÄINO NIITVÄGI 8.10
TAISIJA HANTSOM 8.10

NÄDALA TEEMA: MÕISTMINE

PÕHIKOOOL

Kas ma olen enesekeskne või mõtlen ka sõpradele? Kas ma märkan nende kurbust või muret? Kas püüan midagi teha, kui märkan, et sõber on kurb?

Ma püüan mõelda sellele, kuidas olla teistele abiks kodus ja koolis. Ma püüan teha nii, et ema ei peaks kodus minu järelt koristama.

Kas ma olen hea kuulaja? Kas olen õppinud ära kuulama, mida teistel on öelda? Kas püüan teistelt õppida või arvan ise teadvat vastuseid kõikidele küsimustele? Kas käisin vanematelt vabel nõu?

Kas tean, kuidas aidata oma pereliikmeid? Kui tihti ma neid aitan?

Kas hoian oma vanemaid kursis asjadega, millega tegelen?

GÜMNAASIUM

Heategu ei tähenda mitte niivõrd andmist kui mõistmist.

Kaaslaste ebaõnnestumiste märkamine ja abi osutamine. Kas mul jätkub teiste jaoks südant?

Kas mõtlen neile reaalsele tegudele, mis võiks teisi aidata? Kas loen ja kuulan uudiseid, et olla kursis meie ümber toimuvaga?

Selleks, et teist mõista, pean ma teda tundma. Selleks, et tundma õppida, peame me omavahel rääkima ja õppima küsima.

Kas ma kuulan, et mõista, või ootan lihtsalt oma vastamise korda?

Teiste märkamine taandub igapäevastele tegudele ümbritsevate inimeste suhtes. Oleks absurdne olla sügavalt mures maailmarahu pärast, samas kui meie endiga on teistel raske.

Kui ma näen, et kellelgi on mure, kas tegutsen kohe? Kas lähen vaatama haiget? Kas oskan teiste vajadusi ette arvata?

■ Vanematekogu

Kolmapäeviti kell 8.30

Vanematekogu 27.09.06

■ Ime on sündinud – saime tagasi 14 aastat kohtuvaidluse all olnud ruumid Pühavaimu tänaval ja Vene 13 II korrusel! Eriti oluline on, et see juhtus just nüüd, kui gümnaasiumi maja on kohe remonti minemas.

■ Arutati, kuidas korraldada Vene 22 kolimist olukorras, kus paljud soovivad sõita Lourdes'i palverännakule.

■ Arutati, kuidas õpilasi toidlustada remondi ajal. Vene 31 saab teha puhveti, kuid peab otsima võimalusi ka sooja toidu pakkumiseks.

■ Õpetajate päeva ja mardipäeva tähistamisest.

■ Tänu

■ ALGKOOL tänab **11. R klassi õpilasi**, kes aitasid korraldada spordipäeva!

■ TRIALOGOSE KORRALDAJAD on väga tänulikud vabatahtlikele, enamalt jaolt VHK gümnaasistidele, kes ikka ja alati palve peale appi tõttavad: **Marko Järvasoo, Reeli Viikberg, Hanna-Liisa Kappel, Maria Uppin, Ave Habakuk, Kaarel Roostar, Li ja Nele Langebraun, Sören Tiitsman, Teresa Vooglaid, Anna Theresia ja Joosep Miikael Niitvägi, Jaan Kekishev, Leena-Maria Väli, Mats Kuuskemaa, Joosep Ehasalu, Siim Annus, Martin Saar, Kristi Kruuser, Helmi-Elfriede Arrak, Epp ja Ann Kaleviste, Hõbe Ilus** ja kindlasti lisandub veel mõni tubli inimene enne, kui nädal ja koos sellega festival otsa saab.

Ilma teieta ei oleks kuidagi saanud seda üritust korraldada! AITÄHHH!!!!

Suuralt Teie, alalõpmata hädaline

Katrin

■ Muusikakool

Vanalinna Muusikamaja Tütarlastekoor esitleb Mihklipäeval oma esimest CD-d!

2005/2006 hooajal salvestas tütarlastekoor koostöös Robert Jürjendali ja Tuule Kanniga oma esimese CD „Karjase päev“, mis on põimik Eestimaa erinevatest paikadest pärinevatest rahvaviisidest. Rahvalaulud kõlavad lihtviisil ning Veljo Tormise ja Cyrillus Kreegi seadetes.

„Karjase päeva“ idee sai alguse paar aastat tagasi, kui koor valmistus oma 10. sünnipäevaks. Kontsert-etendust „Karjase päev“ kanti 2003. aastal kahel korral ette Tallinnas Püha Katariina kirikus. Kontsert-etenduses osalesid ka ettevalmistuskoorid ja nii kõlavad ka sellel plaadil mõned lood nende esituses.

CD "Karjase päev" on müügil Vanalinna Muusikamaja valvelauas. Hind 150.- (VHK töötajatele on oktoobris soodustus 50%)

■ Põhikool

Esmaspäeval toimub **algkoolil KOGUNEMINE**. Teeme kokkuvõtte spordipäevast.

■ Gümnaasium

I perioodi 5. nädal

■ TRIALOGOS

Trialogose tähe all möödunud nädal tekitas tavalises rütmis küll segadust, kuid loodetavasti kompenseeris seda võimalus olla osaliseks huvitavatel ja mitmeid tõlgendusvõimalusi pakkuvatel loengutel. Esmaspäevastes klassijuhatajatundides tehke kokkuvõtte - kes millises loengus osales. Head mõtted kirjaliku kokkuvõtte näol oleks kindlasti ka korraldajatele abiks.

■ EKSPERTHINNANGUD

Alates esmaspäevast on XII klassi õpilastel ja õpetajatel võimalik alustada eksperthinngute sisestamist. Kuna planeerime vestlustega alustada arvestuste nädalast, siis palve: **palun sisesta hinnangud niipea kui võimalik!**

■ ÕPETAJATE PÄEV 5. oktoobril

Neljapäeval tähistame õpetajate päeva. Tunnid toimuvad kuni kella 14.00-ni ja õpetajateks on abiturientid.

■ KURSUSTE PLAANID

Alates esmaspäevast leiate koduleheküljelt (sisse logides, õppeinfo rubriigist) klasside kursuste plaanid (millised kursused millises perioodis toimuvad).

■ **NOORTE INFOMESS TEEVIIT 2006** toimub tänava Tallinnas Eesti Näituste messikeskuses (Pirita tee 28) **30. novembrist – 2. detsembrini**.

■ Täppisteaduste kool

OKTOOBRI VÄLJASÕIDUD

Reedel, 13. oktoobril sõidab 10. R Piritalt kell 10.00 laev „Jukuga“ Aegna saarele tutvuma sealse loodusega. Sõit saab toimuda tänu Keskkonnaministeeriumi projektile. Tagasisõit Aegnalt 14.00.

ARVESTUSTE NÄDAL

Esmaspäeval, 16. okt. sõidavad 11. R ja 12. R välipraktikumile Luitema looduskaitsealale ja Kabli linnujaama.

Reisi kirjeldus:

8.30 tellitud buss ootab Mere puiesteel, esiaknal silt **KABLI**, giid on juba bussis või ühineb grupiga Pärnumaal Võistes

8.45 sõit Pärnumaale, läbi Pärnu Luitema LKA-le

11.00 ekskursioon Luitema looduskaitsealal: veelindude rände jälgimine Võiste kalatiikide juures, Rannametsa matkarada ja vaatetorn

13.00 piknik Rannametsas, vihma korral kuuris kalavõrkude vahel (menüüs kõik kohalikus talus valmistatud

maiused: köögivilja pajaroog, värske salat, vaarikakook, piim/morss, leib/sai.)

14.00 ekskursioon Luitema LKA-l jätkub: Häädemeeste rannaniidud, matkarajad ja vaatetornid, veelindude rändest ja kõre elupaikadest jne.

15.30 sõit Kabli Linnujaama, värvuliste sügisrände ja võrgupüügi jälgimine; soovi korral osalemine lindude rõngastamise juures.

17.00 sõit Tallinna suunas, tagasi oleme umbes kell 19.00...

Sõidu maksumus 140.-. Hinna sees on ka söök. Palun registreerida end sõidule ja tuua raha juba sellest nädalast sekretäri (Mairi) kätte.

Teisipäeval, 17. oktoobril sõidavad 10. R ja 10. III (keemia/füüsika) grupp välipraktikumile Nõva Maastikukaitsealale ja Silma Looduskaitsealale.

Reisi kirjeldus:

8.30 tellitud buss ootab Mere puiesteel, esiaknal silt **NÕVA** ja **SILMA**

8.45 sõit Läänemaale, läbi Linnamäe Silma LKA-le, giid ühineb grupiga Sutlepa bussipeatuse juures (vasakut kätt on näha suuremaid maju ja tuulik)

10.00 ekskursioon Silma Looduskaitsealal: Sutlepa linnutornide ja roostikuraja külastamine; vaade lahesoppidele, linnuvaatlus vaatlustoruga; matk laudteest matkarajal, giid räägib piirkonna veerezhimist, Silma looduskaitseala tegevusest ja tähtsusest; kui aega ja jaksu on, siis Tahu rannaniidu ja seal asuvate kõretiidide külastamine, tutvumine lahel peatuvate veelindudega

12.30 lõunasöök Saare (e. Lyckholmi) mõisas, kus kohalik perenaine Anu Kari on katnud koduse lõunasöögilaua (Hakklihakaste, toorsalat, pannkoogid, piim/morss, leib/sai); Lyckholmi muuseumi külastus (pisut Silma looduskaitseala ja rannarootsi ajalugu, muistsed tarbeesemed), võimalik osta kohalikku käsitööd (k.a. kohapeal kootud kaltsuvaipu)

13.30 sõit Põõsaspea neemele, mis on arktiliste veelindude Ida-Atlandi rändeteel üks parimaid vaatluskohti Euroopas; meri kui veelindude elukeskkond

14.30 ekskursioon jätkub tänavuse looduskatastroofi piirkonnas Keibu lahe ääres, giid näitab ja räägib, mis juhtus ning selgitab, millised olid selle katastroofi otsesed ning millised on pikemaajalised tagajärjed

16.30 sõit Tallinna suunas tagasi sama teed pidi. Tagasi Tallinnas oleme umbes kell 19.00.

Sõidu maksumus 140.-. Hinna sees on ka söök. Palun registreerida end sõidule ja tuua raha juba sellest nädalast sekretäri (Mairi) kätte.

■ Miikaeli Ühendus

Õppeaasta algul on põhjust meelde tuletada, et uued ideed ja iga liiki arendustegevus on endiselt teretulnud. Sel aastal on põhitähelepanu individuaalõppe kooli mudeli väljatöötamisel, aga vähem oluline pole ka erinevate ainekavade uuendamine, erivajadustega õpilaste õppe individualiseerimine, noortele suunatud kontserttegevus jm. Täpsem kirjeldus on kodulehel.

Kõik projektid on oodatud! Info: miikael@vhk.ee

Ingrid

■ Meeldetuletus

Alates 1. oktoobrist saab koolimajadesse (v.a gümnaasiumi majja) **sisse ainult puutemäluga ehk "nööbiga"**. Kes veel "nööpi" pole muretsenud, saab selle, pöördudes gümnaasiumi valvelauda.

■ Theatrum

Theatrumi hooaja avaetendus toimub **esmaspäeval, 2. oktoobril 2006 kell 19.00 Püha Katariina kirikus:**

FJODOR DOSTOJEVSKI "VALGED ÖÖD"

Lavastaja **Lembit Peterson**, kunstnik **Vladimir Anshon**
Osades **Tarmo Song** (Unistaja), **Laura Peterson** (Nastenka).

Fjodor Dostojevski "Valged ööd" käsitleb Dostojevski varasele jutuloomingule omast unistajalikkuse teemat. See on Peterburi unistaja pihtimuslikus vormis vestlus lugeja-kuulaja-nägijaga. Autor, kes näib otsekui samastuvat teose unistajast peategelasega, väljendab siin unistajalikkuse teemat võluvas poeetilises säras, nooruse hurma, armumise, kevade toonides Unistaja elu on segu millestki fantastilisest, tulisel idealistlikust ja samal ajal tuhmproosalisest. Unistaja viirastuslik elu on otsekui kahene: tundub patuna, sest viib eemale "tõelisest tegelikkusest", samas toob autor välja sellise elu tohutu esteetilise väärtuse: "Ta on ise oma elu kunstnik ja loob seda iga tund uue tahte järgi..."

Võib leida hämmastavat sarnasust minevikusündmuste meenutamise ja kujutluses soovunelmatest uute sündmuste tekitamise vahel. Kui palju on möödunud tõest ja tabatavat? Kui palju on meenutamisest meie enda unistusi ja loomingu? Mis on see hinnalisim, mis jääb meile möödunud hetkedest? Ehk ongi teinekord ilu kaudu võimalik tabada kõrge(i)mat reaalsust?

Kas tõe ja armastuse ilu ilmutab end meile vaid n.ö. reaalsuses või saab ta tegelikuks isegi õrnas kujutelmas või meenutuses?

Kas on tähtis välja selgitada, kas asi (sündmus) oli unes või ilmsi või on tähtis, et ta oli?

See on lugu noore, kuuma südame ja leegitseva kujutlusvõimega idealisti puhtast, usalduslikust ja lihtsameelsest armastusest. Peategelane taasloob kuulaja ees aastaid tagasi juhtunud armumise. Tema pihtimust valgustab nelja Peterburi valge öö lumm, milles kogetud õndsusest piisab meie unistajale kogu edasiseks eluks.

Meie etendus on katse siseneda Dostojevski loominguusse, vaadelda tema loodud unistajat ja proovida selle unistaja pilgu läbi näha ümbritsevat elu, inimesi ja loodut.

Otsida seoseid meenutamise ja uue loomise vahel.

Tunda endaski ära unistaja. Ja tunda armastust, mis ei otsi omakasu.

"Valged ööd" on Dostojevski loomingu helgeim jutustus, mis tulvil õrna, kuid samas tormakat sentimentaalsust ja sellega põimitud iselaadset huumorit.

■ Vilistlane kirjutab

RAHVUSVAHELISEL GEOGRAAFIAOLÜMPIAADIL AUSTRALIAS

Alustada tuleks sellest, kuidas ma üldse pääsesin Eesti meeskonda rahvusvahelisel geograafiaolümpiaadil. Võib öelda, et kõik algas kunagi ammu varases lapsepõlves, kui mulle hakkas meeldima kaartide uurimine ja erinevate lippude joonistamine. Miks see kõik juhtus, seda ei oska ma öelda. Sellele järgnes huvi maailmas leiduvate taimede ja loomade vastu, kuna neid on nii palju ja nad kõik on nii erinevad. Sellega minu geograafiahuvi esialgu piirduski, mingi forseeritud geograafiaõppimisega ei ole ma kunagi tegeleenud. Nii võtsingi ma alates seitsmendast klassist teiste olümpiaadide seas osa ka geograafiaolümpiaadidest, ilma ülisäravaid tulemusi saavutamata ning ega ma ei osanud neid loota ka. Kogu minu konkreetselt mõtestatud ettevalmistus piirdus vaid õpiku läbivaatamise ja tundides kuulamisega. Samas aitas heade kohtade saavutamisele kaasa kindlasti ka huvitumine maailmas toimuvatest protsessidest ning erinevate teatmeteoste uurimine oma vabal tahtel ja informatsioonikogumise eesmärgil.

11. klassis saavutasin ma aga üleriigilises voorus endalegi ootamatult 4. koha gümnaasiumi arvestuses (kogu gümnaasium võistleb geograafiaolümpiaadil ühes vanuseklassis ning vastab samadele küsimustele). Tulemust võib ehk seletada sellega, et mul õnnestus kõik eelnevatel aastatel tasapisi kogunenud teadmised õigeteks lahendusteks realiseerida.

Tänu sellele heale kohale pääsesin ma Baltimaade geograafiaolümpiaadile, ning sain kokkuvõttes eestlastest teise koha. Selle aasta jaanuaris aga helistas mulle geograafiaolümpiaadide peakorraldaja Eestis ning küsis, kas ma olen nõus sõitma Austraaliasse rahvusvahelisele geograafiaolümpiaadile. Seega valiti mind võistkonda vaid kahe võistluse tulemuse põhjal, ilma et ma oleks pidanud aastaid näitama väga kõrgeid kohti. Teised kolm võistkonnaliiget olid küll juba seitsmendast-kaheksandast klassist alates saanud üleriigilistes voorudes mitmeid esikolmikukohti ning kaks juba ka varem rahvusvahelisel olümpiaadil käinud, kuid kuna neljandat nii stabiilset õpilast gümnaasiumiastmes ei olnud, siis valitigi viimasel aastal neljandat tulemust näidanud õpilane ehk mina. Seega oli mul lisaks huvile geograafia vastu ka pööraselt õnne, et suutsin oma kogunenud teadmised tulemusteks teha just õigel võistlusel.

Kogu eelneva jutu mõte oli, et pääsemine nelja rahvusvahelisele geograafiaolümpiaadile sõitva õpilase hulka ei ole üldse nii ilmvõimatu kui esmapilgul võib tunduda. Selle põhiliseks eelduseks on huvi looduse ja selles toimuvate protsesside vastu, seejärel viitsimine õpikuid lugeda, tunnis kuulata ja asju läbi mõelda ning kõige lõpuks on vaja ka õnne, et küsimused satuksid sellised, millele on lihtsam vastata ja et kogu olemasolev teadmine ka paberil korrektseks vastuseks realiseerida.

Tagantjärele mõeldes võib vastata küsimusele, miks just geograafia oli see, millele ma keskendusin, nii, et on

geograafia ju teadus, mis vastab kõikvõimalikele silmaga nähtavaid protsesse puudutavatele miks?-küsimustele. Täpisteadused (keemia, füüsika, matemaatika ja järjest enam ka bioloogia) on keskendunud eelkõige küsimusele kuidas? ja see eeldab tungimist nähtuste, protsesside ja objektide sisse ning muutumist väga detailseks. Geograafia aga tegeleb ikkagi kõigi makroskoopiliste küsimustega: miks parasvöötmes on jahe ja niiske, pöörijoonte juures soe ja kuiv ning ekvaatoril soe ja niiske, miks on üle veerandi Suriname elanikest Indoneesia päritolu või miks toodab Prantsusmaa suure osa oma elektrienergiast tuumaelektrijaamades? Loomulikult võib olla huvitav teada ka, kuidas moodustuvad lumehelbed, kuidas jõudsid indoneeslased Suriname'i või kuidas toimub energia vabanemine tuumareaktsioonil, kuid selleks, et hoomata kogu maailma tervikuna ei ole võimalik igasse nähtusesse väga detailselt siseneda ja geograafia on just selline teadus (vähemalt kooliprogrammis), mis puudutab kõike, aitab maailma mõista, kuid ei lähe üldetailseks, on seega justkui kõigi teiste teaduste ühendaja.

Nüüd siis Austraalia juurde. Võistkonda kuulus neli õpilast ning meiega sõitsid kaasa ka kaks juhendajat. Alustasime oma teekonda 22. juunil kell 17 Tallinna lennujaamast ning tehes vahemaandumised Frankfurdis ja Singapuris, maandusime talvisel Sydney lennujaamal 24. juuni hommikul kell 5.00. Veeta ülipikk aeg lennukis ei ole üldse nii tüütu ja hirmutav kui esmapilgul tundub, sest suured lennukid, mis lendavad kontinentide vahel, on õhus väga stabiilsed ning eesoleva istme seljatoe sees asuval väikesel ekraanil saab vaadata filme, televisioonisaateid, kuulata muusikat ja jälgida lennuki trajektoori, täpselt siis, kui ise tahad.

Talvehommik Sydneys tähendab paksu udu, ja umbes kaheksakraadilist soojust. Päeva peale läks küll pisut soojemaks, kuid üle 20 kraadi ei tõusnud temperatuur kordagi. Sydneys võttis meid vastu sealne Eesti Vabariigi aukonsul oma abikaasaga ning me sõitsime Eesti konsulaadi majja, kuhu oli organiseeritud meie ööbimine. Tegemist oli väikese eramajaga, mis asus suhteliselt kesklinna lähedal vaikes linnaosas Sydneys läbiva Parramatta jõe ääres, nii et maja tagahoov lõppes paadisillaga. Sydneys veetsime me viis päeva ja seda võib nimetada ajavahega kohanemise perioodiks, kuna olümpiaad algas alles 28. juunil. Külastasime loomaaeda, botaanikaeda, akvaariumi, mitmeid muuseume, pildistasime iga nurga alt kuulsat ooperiteatrit ning Sadamasilda. Tutvusime ka Sydney kaugemate piirkondadega ning jalutasime lihtsalt mööda linna ning ostsime suveniire. Võib tunduda, et viie päevaga jõuaks rohkem ära teha, kuid tuleb arvestada sellega, et kell viis õhtul läks järsku pimedaks ning umbes sellel ajal või tunnike hiljem suleti ka poed ning asutused.

28. juunil istusime taas lennuki peale ning asusime teele olümpiaadilinnas Brisbane'i. Olümpiaad toimus ühes Brisbane'i koolis, mille maa-ala hõlmas päris suurt territooriumi ning kus puudus üks keskne hoone, vaid klassid, saalid, söökla ja juhtkonnaruumid asusid kõik erinevates majades suure pargi ilmelisel alal. Meid majutati kooli ühiselamusse, millest pool nägi välja nagu sõjaväe kasarmu ning poole moodustasid suures saalis asuvad

üksikud ilma usteta boksid, kus oli laud ning selle kohal voodi. Selles hoones leidsid koha kõigi 23 riigi geograafid ning nende juhendajad ning nagu ühiselamu ülesehitusest võib järeldada, sattusid kõik võistkonnad maja peale suhteliselt laiali. Korraldajate poolt oli küll ette nähtud, et ühe riigi samast soost õpilased on ühel korrusel, kuid praktikas realiseerus vaid see, et tüdrukud hõivasid pool korrust, juhendajad teise poole ning poisid kaks ülejäänud korrust.

Võistlus ise oli üles ehitatud üldjoontes samal põhimõttel nagu Eesti lõppvoor, koosnedes kolmest osast: kirjalikust tööst, välitööst ning valikvastustega testist. Vastata tuli inglise keeles ning võis kasutada ka sõnaraamatut, mis kodumaalt kaasa toodud. Kirjaliku osa küsimused ei olnud sugugi nii rasked kui võis karta ning neid võis vabalt võrrelda Eesti olümpiaadide tasemega. Välitöö seisnes selles, et tuli koostada ühe linnaosa maakasutuskaart ning seejärel klassiruumis selle põhjal lahendada mõned probleemülesanded. Testis tuli vastata erinevatele, peamiselt faktiteadmist puudutavatele küsimustele.

Kuna võistlus kestis 3. juulini, siis ilmselgelt ei tegelenud me kogu selle aja vaid kirjutamisega, vaid korraldatud olid ka ekskursioonid ning üle jäi ka vaba aega ise linnaga tutvuda ning suveniire osta. Meid viidi lähisekvatoriaalsesse vihmametsa (erineb ekvatoriaalsest vihmametsast väiksema niiskuse ning madalama temperatuuri poolest), kohalikku faunat tutvustavasse loomaparki, Kullarannikule Vaikse ookeani äärde ning Austraalia jalgpalli mängule (sarnaneb ragbiga, kuid väljak on ovaalne, mehi rohkem väljakul ning värav veidi teise kujuga).

Ette oli ka nähtud, et iga võistkond valmistab ette presentatsiooni mõne oma riiki puudutava teema kohta (meie valisime põlevkivi) ning esitab siis selle teistele võistkondadele. Samuti oli üks õhtu mõeldud selleks, et kõik riigid tutvustaksid enda kultuuri mingil vabalt valitud viisil, kas esitades mõne tantsu, laulu, seltskonnamängu, rääkides lihtsalt juttu vms.

Olümpiaadi lõputseremoonia toimus koos Rahvusvahelise Geograafialiidu Aastakonverentsi avatseremooniaga ning seal jagati kätte ka kõik kaheksa kuldmedalit, millest kaks kuulusid eestlastele. Üldvõidu, teise koha ning veel ühe kulla said aga poolakad, kaks kulda läksid Rumeeniasse ning üks Hollandisse. Ülejäänud medalid saadi kätte järgnenud auhinnatseremoonial, mis toimus Brisbane'i parlamendihoides. Nagu kõigil teistelgi rahvusvahelistel olümpiaadidel, lähtuti ka sellel olümpiaadil põhimõttest, et pooled võistlejad saavad medali, kusjuures medalid jagunevad selle poole vahel suhtes 1:2:3. Nii sain ka mina oma hõbemedali kätte, olles üldkokkuvõttes 13. kohal. Seega sai Eesti oma kahe hõbeda ja kahe kullaga 23. riigi seas poolakate järel ja rumeenlaste ees võistkondlikult teise koha. Sellega polnud aga reis Austraaliasse veel läbi, 4.-9. juuli toimus pikem ekskursioon mööda rannikut põhja poole.

Järgneb järgmises Teatajas

Tervitustega

Marko Vainu

VHK vilistlane ja nüüd juba Tallinna Ülikooli
geoökoloogia tudeng